

ת"פ 42393/02 - מדינת ישראל נגד אמילי קרינאי, אחמד קרינאי, וליד אלקרינאי, קאמל אלקרינאי, מוחמד שיר אלעיד

בית משפט השלום בבית שמש
ת"פ 42393-02 מדינת ישראל נ' קרינאי (אחר/נוסף) ואח'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
בענין: מדינת ישראל המאשימה

נגד

1. אמילי קרינאי (אחר/נוסף) באמצעות ב"כ עוה"ד י. בן חמו

2. אחמד קרינאי

3. וליד אלקרינאי (אחר/נוסף) באמצעות ב"כ עוה"ד ב. אוטן

4. קאמל אלקרינאי

5. מוחמד שיר אלעיד (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין - נאים 3-1

כתב האישום

הנאשמים הורשו על פי הודהותיהם בעבירות המיחוסות להם בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון.

מכتب האישום עולה, כי הנאשם 1 אוסמה היל (להלן: "オスマ"), עבדו בסילית כבישים בשני מתחמים נפרדים וסמוכים, בקרבת צומת לטרון. אברהם היל (להלן: "アブراهים"), אחיו של אוסמה, עבד גם הוא במקום, במתחם בו עבד הנאשם 1.

ביום 18.6.2018, בשעה 00:23, נdag הנאים 1 במשאית בפרקוט ושפך את תוכולתה במתחם בו עבד אוסמה כמנהל עבודה.

オスמה העיר על כך לנאים 1 צילם באמצעות הטלפון שלו את לוחית הזיהוי של המשאית, ועדקן בדבר את מעסיקו של הנאשם 1. כשהבחין בכך נאים 1, ירד מהמשאית וחטף מידיו של אוסמה את הטלפון.

למראה מעשיו של הנאשם 1, התעורר עובד נוסף בשם עמר ולקח חזרה מידיו את הטלפון והשיבו לאוסמה. הנאשם 1 דחף את אוסמה והפילו אריצה, וככה באמצעות ידיו את עמר (להלן: "المتلون"). לאחר מכן, עלה הנאשם 1 למשאית, וטרם עזב את המקום, אמר לאוסמה ולעמאր: "אני אראה לכם يا בני זנות, חמץ דקות תראו מה אני

עמוד 1

עשה לכמ".

בالمשר, הגיע נאשם 1 למתחם בו עבד, שםפגש במנהל העבודה שלו, פואד אבו בכיר. הנאשם סיפר לפואד כי הותקף על ידי אסמה ועמאר. פואד ניסה להרגיעו ולהחזירו לעבודתו, אולם הנאשם 1 השיב לו : **"אני דיברתי עם האנשים שלי והם בדרכם".**

בחולף כ-90 דקות, הגיעו למקום הנאשמים 5-2 ברכב מסווג פיאט, לאחר שהוזעקו למקום על ידי הנאשם 1, אשר חבר אליהם.

הנאשמים הוציאו מבعد ככפות ומכלי תקיפה ובכלל זה בטוריה, בפטיש, באת חפירה, בדוקן ובמוט ברזל. כשהם רעוili פנים, ירדו מהרכב 4 מהנאשמים, כשהם אחד מהם אוחז בכלי תקיפה אחר, ופתחו בריצה מהירה לעבר אברاهים ואסמה (להלן: **"המתלוננים"**), כאשר אחד מהנאשמים נותר ברכב. הנאשמים זרקו אבנים לעבר המתלוננים, ופצעו בהם.

למראה הנאים אשר רצים לעברם ומשליכים אבנים, החלו המתלוננים לנוס על נפשם, אולם לאחר כ-20 מטרים, נפל אברاهים ארצה, על אספלט טרי שהיה רותח. בנסיבות אלה, הכו 4 מהנאשמים את אברاهים נמרצות, באמצעות כל התקיפה, בכל חלק גוף, כשהאהוו מנסה להתגונן מפני המכות בידיו, עד אשר איבד את הכרתו.

בالمשר, הגיע לעבר ארבעת הנאים באמצעות הרכב, הנאם הנוסף, אסף את ארבעתם, והם נסעו לעברו של אסמה ופצעו בו באזור האגן באמצעות הרכב, כל זאת לעניין משתמשי הדרכ.

למראה מעשייהם, עצר שמעון כהן את האוטובוס בו נהג, ו בשל חששו שמדובר בפיגוע, שלף את נשקו האישי.

בנסיבות אלה, התגנש רכב הנאים באירוע מתון, והמשיך במנוסה מהמקום. הנאים נטשו את הרכב והסתתרו למרחק של קילומטר לערך מהמקום, בשטח שבין "מימי ישראל" לבין צומת לטרון. לאחר מכן, אותו הנאים 5-2 על ידי כוח בילוש, בסיווע מסוק משטרתי.

כתוצאה ממומי הנאים, נגרמה לאברاهים פציעה מסווג לסריצה רוחבית של כ-5 ס"מ בחלק דיסטאלי של ירך שמאל, ולאסמה נגרמה חבלה של ממש - שפשופים בירך שמאל ומכאובים בגוףו.

בigin כך הורשו כל אחד מהנאדים 5-1 בעירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, החזקת אגרוף ופצעה על ידי שניים או יותר, לפי סעיפים 382(א), 186(א), 335(א)(2) בצוירף סעיף 29(א) לחוק העונשין, תש"ז-1977(להלן: **"חוק העונשין"**). הנאם 1 הורשע בנוסף לכך בעירות של תקיפה סתם ואיומים לפי סעיפים 379 ו-192 לחוק העונשין.

בעניינו של הנאם 4 הגיעו הצדדים להסכמה, ובהתאם לכך, ביום 28.4.19, נקבעו עליו 9 חודשי מאסר אשר ירצזו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. אצין כי עונשו של הנאם נקבע בהתאם להסכמה העונשית בין הצדדים ובהתאם לנתחיו האישיים, כפי שהעריכה אותם המאשימה והסכימה להם ההגנה. עניינם ונסיבותיהם של הנאים כאן - שונות.

במסגרת הליך גישור (ג"פ 18-12-56128), הודיעו הצדדים כי המאשימה תטען בעניינו של נאים 3 ו-5 ל-6 חודשים מאסר ובעניינו של נאם 1 ל-8 חודשים מאסר, הכל בגין ימי מעצרם ובכפוף לתסוקיר חיובי. הנאים נותרו חופשיים בטיעוניהם.

תסוקיר שירות מבבחן לנאם 1

תסוקיר שירות המבחן מיום 3.6.19 תיאר כי הנאם בן 32 שנה, נשוי ואב ל-2 ילדים בני 4.5 ו-6 שנים, מתגורר ברהט עם אשתו וילדיו ועובד אצל דודו בחברת הובלות משך שנה כעוזר נהג משאית.

הנאם, השלישי במשפחה שבת 9 ילדים, מסר כי הוא מתמודד עם חובות בסך של כ-100 אלף ל"י ונמצא במגעים להסדרתם בהוצאה לפועל. בשנת 2009 החלה במחלה הלווקמיה ומצבו היה קרייטי, אך לאחר טיפולים כימותרפיים החלים. בשנת 2013 החלה שנית, אך החלים לאחר תרומות מח עצם מהחוי וכיום הוא נמצא במעקב בבית החולים.

באותה עת, הנאם הודה באופן חלק ביצוע העבירה ונטה להשליך אחריות על המתلون. הוא תיאר ששיתף את אחיו במה שהתרחש, ואחיו אמר כי הוא יבוא עם אנשי נספחים. לדבריו, הוא ניסה לשכנען שלא הגיעו, וכאשר חבריו הגיעו רצה להגיע לסתולחה, אך הם הותקפו באבני על ידי המתлонנים ונאלצו לברוח.

שירות המבחן התרשם כי הנאם לא לוקח אחריות על מעשיו ונוטה להשליך אותה על גורמים חיצוניים. הוא לא זיהה דפוסים בעיתויים ושלל כל קשיים בהתנהלותו, לא ערך תהילך של בחינה עצמית וביקש להשתלב בהליך טיפול על מנת להשפיע על תוצאות ההליך המשפטי.

לפיכך, שירות המבחן העיר כי הנאם לא בשל להשתלב בהליך טיפול ולא המליץ על צו מבבחן, אלא על עבירה מוחשית, במסגרת עבודה שירות, אשר תהווה עבירה מוחשית ותבהיר לו את חומרת מעשיו.

בהתיחס להרשותה, לאור חומרת העבירה, קשה לקחת אחריות על מעשיו ומאחר שלא הייתה צפואה פגעה ישירה מהרשעתו בדיון, לא הומלץ על אי הרשותה בדיון, באותה עת.

בתסוקיר משלים מיום 18.8.20 מצא שירות המבחן כי בבדיקה נוספת נסافت של עדות הנאם, הנאם הודה במעשהיו, لكن עליהם אחירות אף הביע חריטה. הוא ביטא תוכנות ראשונות באשר לחומרת מעשיו וביטה נוכנות ומחיבות להשתלב בתהילך טיפול ולפיכך, התבקשה תקופה ניסיון בת 4 חודשים לבחינת נוכנותו ומחיבותו לשילוב בטיפול.

תסוקיר נוסף מיום 18.11.20 מעלה כי הנאם עורך מאמצים לתקיך CAB המשפט, לדאוג לרוחותם הכלכלית של בני משפחתו תוך התמדה בתעסוקתו כנהג משאית, ונתבקש דחיה נסافت לשם שילובו בקבוצה טיפולית.

תסוקיר אחרון בעניינו של הנאם, מיום 25.3.21, מעלה כי הנאם שולב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן. הנאם הגיע ל-5 מתחזק מגשי הקבוצה, דוח כי הוא נהג בכבוד כלפי שאר חברי הקבוצה וגילתה מודעות לחומרת מעשיו. הוא הביע רצון לבחון אופציות להתנהגות אדפטיבית במצבים שונים על מנת להימנע מעורבות שולית נוספת.

שירות המבחן מסר כי התחזקה התרשםו מכך שהנאם החל תהילך חיובי במסגרת השתתפותם בקבוצה הטיפולית,

הוא הצליח לעמוד בכללי הקבוצה, לפחות חלק פעיל בה וביטה חשושתו כי תוטל עליו עונישה הכללת מאסר בדרך של עובדות שירות אשר תהווה פגיעה משמעותית בתעסוקתו, שכן הוא נשא בנטל הכלכלי של משפחתו.

לבסוף, ציין שירות המבחן, כי מוביל להתעלם מחומרת מעשיו, מדובר באדם העובר תהיליך חיובי באשר להתנהלותו תוך העמeka בדףו המקצועי, הוא מתמיד במקום עבודתו ומפרנס את משפחתו ועל כן, עונישה הכללת מאסר בדרך של עובדות שירות יכולה להוביל לנסיגה במצבו ואף לפגיעה בניסיונותיו השיקומיים.

באשר להרשעתו, לנוכח חשו של הנאשם כי הרשעתו תפגע במנון אפשרויות תעסוקתיות העומדות בפניו, בין היתר בשל עבודתו כנהג משאית בנמל ישראל כך שיש צורך באישורי כניסה למיקומות שונים, ושל השתתפותו בטיפול, המליך שירות המבחן על ביטול הרשעתו בדיון, בכפוף להטלה צו מבנן לשך שנה, במסגרתו ימשיך את הטיפול הקבוצתי בשירות המבחן.

כמו כן הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף נרחב של 240 שעות, עונישה מרתיעה המאפשרת המשך השתתבותו בהיליך טיפול קבוצתי ושמירת את יכולתו לפנים את משפחתו, וכן התchingיות מלאה מנגנון מלכע עבירות בעתיד.

פסקיר שירות מבנן לגברים 3

מן התסקير עולה שהנายน עבד ככבן משנה בחברת משלוחים בפתח תקווה.

הנายน השתתב בקבוצה טיפולית לצעירים בשירות המבחן, לפחות חלק פעיל בקבוצה, שיתף אודות חייו, קשייו ורגשותיו והקפיד לשמור על קשר רצוף עם שירות המבחן.

שירות המבחן התרשם של שינויי משמעות באופן שבו הנאשם התייחס לביצוע העבירה, בדרך של לקיחת האחריות על התנהגותו בעבירה, וכן קיימת חשיבות להמשך הטיפול, והומלץ על צו מבנן לשך שנה, במהלך אותה השתתפותו בקבוצה טיפולית.

לצד זאת, הומלץ על עונישה בעלת אופי שיקומי, שתהווה עבורו גבול ותחזק את יכולותיו, בדמות צו שירות לתועלת הציבור ובהיקף נרחב של 200 שעות. בנוסף הומלץ על מאסר מותנה ופיקוח לנפגע העבירה.

פסקיר נוספים מיום 7.4.21, מעלה כי הנאשם כiem בן 24 שנים, נשוי ואב לפעוט ומתינוק, מתגורר עם משפחתו ברהט, מזה שנתיים בעל עסק למשלוחים ועובד במרכז הארץ.

בתקופת הדחיה הנายน הגיע באופן קבוע לפגישות הקבוצה הטיפולית, שיתף בפתחות אודות עצמו וקשייו. במהלך שנת 2020 הייתה הפסקה בטיפול הקבוצתי, לנוכח התפרצויות נגיף הקורונה, ולאחר חזרה לפעילויות הנายน התקשה להתמסר מחדש לתהיליך הטיפולי ולקראת סוף השתתפותו הוא נעדר מספר פגישות, תוך ש默ר כי חשש להידבק בקורונה. לאחר השלמת שנה בטיפול הקבוצתי, סיים את התהיליך.

לאורך השתתפותו בקבוצה, לא נפתחו נגדו תיקים פליליים חדשים, ושירות המבחן התרשם כי הוא נתרם מהשתתפותו בטיפול הקבוצתי ורמת הסיכון לביצוע עבירות בעתיד פחתה.

לנוכח התהיליך הטיפולי, שאיפוטו לנחל אורח חיים נורמטיבי יצירני, חזר שירות המבחן על המלצהו כי נכון להטיל

עליו ענישה בעלת אופי שיקומי של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב של 200 שעות. בנוסף הומלץ על הטלת עונש מרתייע וצופה פני עתיד של מאסר מותנה, ועל פיצוי לנפגע.

אשר לשאלת הרשותו, נמסר כי הנאשם לא מסר נימוקים קונקרטיים לפיהם עתיד להפגע במידה וירשע בדיון, ולכן בהעדר פגיעה משמעותית במצבו בשל הרשעה, לא הומלץ על ביטול הרשותו בדיון.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הממונה על עבודות השירות ערכ חוות דעת בעניינם של הנאים 1 ו-3 וקבע כי הם מתאימים לביצוע עבודות שירות. יש לעדכן חוות דעת אלו, וזאת עד ליום 1.9.21.

הטייעונים לעונש

באשר לנאים 1, טענה המאשימה כי כתב האישום חמור ומגלה אלימות קשה מאוד. הנאשם 1 יזם את האירוע, הוא המבצע העיקרי, ויש להוכיח את מעשיו. לאחר שהמאשימה הגבילה עצמה לטעון למאסר בן 8 חודשים, לא טענה למתחמים לגביין.

לשיטת המאשימה, המלצה השירות המבחן להסתפק בצו של"צ, מרוחיקת לכך, שכן מדובר במעשה חמור וקשה. לעניין הרשעה, נטען כי לא מתקיימים התנאים הדרושים, לא הובאו אסמכתאות המראות על פגיעה משמעותית בהמשך חייו והאירוע חמור מדי מכדי להיגמר באירוע הרשעה ולכן יש להרשייעו בדיון. לפיכך, עד מהה המאשימה על העונש לו עטרה, ענישה נלוות של מאסר מותנה מרתייע, פיצוי למתלוננים עד תביעה 8-11, קנס והתחייבות.

מנגד, טען סגנווילו של הנאשם 1, כי הتفسיר בעניינו חובי ביותר, קצינת המבחן המלאה אותו תקופת ארוכה מדגישה כי הוא מנהל אורח חיים נורמלי, לוקח אחריות ו מביע חרטה.

לענין הרשעה, הנאשם נהג משאית שיצא ונכנס לנמל ישראל, תמיד יש צורך באישור כניסה כזה או אחר, ולכן עניין הרשותו אקטואלי. הוא לא כל עבר פלילי וזהי הסתמכותו היחידה.

בנוסף, הנאשם הוא חוליה סרטן, ולמרות זאת, הוא לא מוותר לעצמו, מתמיד בעבודתו ומפרנס את משפחתו, ולכן יש לאמץ את המלצה השירות המבחן.

ה הנאשם בדבריו האחרון, אמר כי הוא חוליה במחללה שהלכה וחזרה, והוא חי למען משפחתו.

הסגנוור הגיע מכתב סיכום מעקב מהמרפאה hematologiat בבית החולים בילינסון, וכן סיכום מידע רפואי מיום 23.4.18, מהם עולה כי הנאשם חלה בлокמייה בשנת 2009, אך לאחר השתלת מה עצם, ומאז, במשך שנים, מצבו

תקין והוא נמצא במעקב רפואי.

באשר לנאם 3, טענה המאשימה כי עברו הפלילי כולל הרשעה מאוקטובר 2019 בעבירה גנבה, אז נגזר עליו מאסר מותנה ופיצוי, לאחר ששגנב ארגד פירות השיר לבעל משק במושב בשנת 2017.

במקרה דנן, הנאם והאחרים הורשו בעבירות חמורות של אלימות הכללת שימוש בכלים תקיפה שונים, תוך שימוש ברכב, בעוד הנאים רעולי הפנים, זורקים אבניים, בורחים מהמקום ונוקטים באלים חמורה. הנאים סיכנו את המתלוננים ואחרים וביצעו עבירות מסוכנות.

גם אם לא ניתן לדעת מה בדיק עשה כל אחד ואחד מהנאימים, עצם החבירה שלהם והדרך שבה ביצעו את הפעולות והיומם רעולי פנים, מעידה על חומרת המעשים. לשיטה, מתחם העונש ההולם, במקרה שאין הסדר נוע בין 10 ל-20 חודשים מאסר, אולם כאן במסגרת ההסדר הוסכם שככל שהנאים יתמיד בהליך הטיפול, המאשימה תגביל עצמה ל-6 חודשים מאסר.

לפיך, על אף המלצה שירות המבחן, עמדה המאשימה על הטלת 6 חודשים מאסר על הנאם, לאחר שלשיטתה שירות המבחן לא לפקח בחשבון את המתלוננים שהותקפו על ידי חמשה אנשים באמצעות פיזיים למATALONIM, קנס והתחייבות. וההרתעה. בנוסף, בבקשת המאשימה לגוזר על הנאם מאסר מותנה ממשמעו, פיזיים למATALONIM, קנס והתחייבות.

סנגורייתו של הנאם טענה כי המאשימה אמרה שייגרו על הנאם עבודות שירות ולא מאסר בפועל ומאחר שהיה הסדר טווח בעניינו של הנאם, אין לקבוע מתחם ענישה.

הסנגוריית עמדה על כך שלא מדובר בעבירות שהיא בהם תכנון מוקדם, הנאים הגיעו למקום כדי להסדיר את המחלוקת בדרך שלום, הם לא היו רעולי פנים, אלא לבשו 'חם-צוארי' לנוכח הקור השורר בחורף. הנאים ברחו מהמקום כי פחדו שיירו בהם כאשר הגיעו למקום מסוים, ולא כי רצו לברוח מהמשטרה, וכשהגיעו השוטרים, צעקו לעברם שהם תושבי רחט ולא מחבלים.

הסנגוריית הדגישה כי ההסדר הושג על דעת המתלוננים, שביניהם ובין הנאים נערכה סולחה לאחר שהשייחים של שניהם נפגשו, והמתلون שנטבע שוחרר באותו יום מבית החולים.

הנאשם עבר הליך טיפול, והוא עוצר מ-18.3.2018 ועד 18.2.2019, כך שבמשך חדש וחצי היה מאחורי סורג וברית לראונה בחיים.

במשך שנתיים, מאז ועד היום, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. הוא היה במעצר בית מלא במשך חצי שנה, לאחר מכן יצא לעבודה בלינויו מעסיק, תוך שהגיעו לביתו שוטרים לבדוק האם הוא מלא את התנאים ועד היום הוא נמצא במעצר בית ליל. הנאם עבר תהליך, הוא הפנים את חומרת העבירות, הוא מתמיד בעבודתו, יוצא כל יום ב-5 בבוקר מביתו ברהט לפתח תקווה וחוזר מאוחר מאד ויש לבrk על השיקום שעבר ולסייע לו.

הנאשם בדבריו האחרון אמר כי הוא מצטרע על מעשי, מדובר בעבירה יחידה, הוא השתנה ולאחרונה נולדה לו תינוקת.

עבירות התקיפה, החבלה והפצעה נועדו להגן על האדם, על שלמות גופו, בריאותו וכבדו.

חלוקתם של בתי המשפט בהתמודדות עם התופעה הקשה של פתרון סכוסכים בדרכים אלימות, הוא בענישה שתעביר מסר בהיר וחד כי מעשים אלימים אלה הם קשים, פוגעניים והעונש לצדם-משמעותי.

אלימות פוגעת לא רק בנפגעים הישירים הנופלים לה קרובן, אלא בחברה כולה, באווירה הציבורית, בשלווה ובמוגנות לציבור כולו.

עבירות אלה יוצרות חשש בלב כל אדם, שמא יוכל של מה בך, בעת מפגש עם אדם אחר במרחב הציבורי, יסليم במהירות לאלימות מילולית ולאחר מכן גם לאלימות גופנית.

נסיבות האירוע המתואר בכתב האישום מתחילה מחלוקת בין הנאשם 1 לעובדים אחרים שעבדו בסביבת עבודתו, המתלוננים. לאחר שהמתלוננים דיווחו על ניגומו של הנאשם ואופיו עבודתו, החליטו הנאשם לנוקם בהם, כפי שהדבר בא לידי ביטוי באימונים שה삼יעו לעברם. הנאשם 1 אמר למתלוננים שיפגע בהם, ובהמשך אף הצהיר בפני מעסיקו כי הזמן את "האנשים שלו" והם עושים את דרכם למקום בו שהוא המתלוננים.

ואכן, במקרה זה, הנאשם מימוש את אiomio, וכשעה וחצי לאחר המפגש עם המתלוננים, הגיעו למקום אחיו וחבריו, כשهم רעוili פנים, מצודים בכל תקיפה, יצאו מן הרכב שבו כשליהם הכללים, ותקפו את המתלוננים. אחד המתלוננים נפל במנוסתו מהנאשמים, על אספלט רוחח והנאשמים לא חטו עליו, ובעוודו שוכב כר, הכו בו נמרצות, באמצעות כל התקיפה, בכל חלקו גוף, עד אשר איבד את הכרתו.

לאחר מכן, הגיעו הנאשמים באופן מכוון במתלון האחר, בפגיעה מכוונת במערכות הגוף שבו נסעו.

על הפגיעה הקשה באווירה במרחב הציבורי, מעדיה תגבות נהג האוטובוס, שנקלע באקראי למקום, סבר כי מדובר בפגיעה חבלני, והוציא את נשקו האישי. מכאן שהבהלה שיצרו הנאשמים, עשויה הייתה להביא לפגיעה בנפש ממש, בקלות רבה.

מעשייהם של הנאשמים פגעו בשני המתלוננים באורח פיזי ממשי וקשה, בדמות חתכים, חבלות וכאבים. בנוסף לכך, הנאשמים פגעו בשלותם של המשתמשים האחרים בדרך, אשר נחשפו להתנהגותם האלימה ומשולחת הרسن, הכל משומם שהמתלוננים העזו לדוחו למומנים על הנאשם 1 ועל התנהגותו.

מעבר להתנגדותם של חמשת הנאשמים יחד לתקיפת המתלוננים, חומרה יתרה יש באירוע זה לנוכח התכונן המוקדם. לא מדובר בתקיפה שהגיעה כמחלומה מיידית מצדו של הנאשם אשר מעשי המתלוננים לא ניתחו את דעתו, אלא בהתארגנות של הנאשמים לפעלת תגמול ותקיפה של המתלוננים, אשר העירו לנאים 1 ותיעדו אותו בעבודתו.

התקיפה נמשכה זמן מה, החלה בתקיפת מתלון אחד ונמשכה גם כלפי המתלון הנוסף, בפעולה מתוכנת, במספר מערכות, והפגיעה כתוצאה מכך-משמעותית.

צוין כי על אף שימושה הנאשמים חבו יחד לתקיפת המתלוננים, הרי שחלקם של הנאשם 1 בעבירות גדול מחלוקתם של

הנאשמים האחרים, שכן הוא האדם שקרה לנאים הגיעו למקום, אימם ותקף את המתלוון, עוד טרם הגיעו יתר הנאים למקום. עוד נתתי דעתך לכך שהנאשם הצהיר באזני מעסיקו, כי הזמן את "אנשי" למקום, לאחר התקורת הראשונה עם המתלוונים.

הפגיעה בערכיהם המוגנים, נסיבות ביצוע העבירות המתוירות והעונש הנהוג בפסקה בעבירות דומות, מובילות למסקנה כי **מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם 1**, נع בין 6 חודשים מסר שירותו בעבודות שירות ועד 14 חודשים מסר לריצוי בפועל. עבור הנאשם 3 נע מתחם העונש ההולם בין מסר קצר אשר יכול לשירותה בעבודות שירות ועד 12 חודשים מסר לריצוי בפועל.

העונשים המתאיםים

הנאשם 1

הנאשם 1, נולד בשנת 1987, בן 34 שנים כיום, נשוי ואב לילדים קטנים.

הנאשם הודה בעבירות המียวחשות לו בבית המשפט, ובכך נטל אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם רשות אכיפת החוק.

שירות המבחן ליווה את הנאשם במשך תקופה משמעותית וتسקירו מלבדים על השינוי שחל בתפיסתו עם הזמן שחלף.

בתחילה דיווח השירות המבחן כי נטילת האחריות בבית המשפט, לא כללה הפנמה והבנה של הנאשם את הפסול והחומרה של מעשיו ונראה היה שההיליכים הפליליים לא היו גורם מרთיע די עבורו.

לעומת זאת, הتسקרים המאוחרים יותר מלבדים על שינוי שחל בנאים: הנאשם הודה במעשיו, לקח אחריות והביע חרטה על ביצוע העבירות, השתתף בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן וגילה מודעות לחומרת מעשיו.

מאז ביצוע העבירות ובזמן שחלף, חי הנאשם סובבים סביב טיפול במשפחה ועובדתו כנהג משאית. הוא עושה שימוש לתפקידocabב המשפחה, דואג לרווחתם של בני משפחתו ומתמיד בעבודתו.

הנאשם חלה פעמיים במהלך הסרטן ולאחר טיפולים הבריא וכיום הוא נמצא במעקב רפואי. מדובר בשבר בריאות שהנאשם התגבר עליו הן מן הבדיקה הרפואית והן מבחינת חזרה לאורח חיים תקין יצירני, וזאת יאמր לזכותו. הנאשם השכיל גם לסגור ולהסתיע בגורמים המקצועיים בשירות המבחן, הוא שיתף פעולה לאחר שהפניהם את בעיותו מעשו, כך שניכר לפני נאים עבר תהליך משמעותי של שיקום, לאחר הסתמכותו היחידה עם החוק הפלילי.

אין חולק כי עונש מסר, בין אם ירצה מאחורי סוג ובריח, בין אם ירצה בדרך של עבודות שירות, יפגע בנאים, במשפחה ובפרנסתה, אולם על אף השיקום שהנאשם עבר, בהתחשב בחומרת העבירות ובחלקו הדומיננטי באירוע, לא ניתן להסתפק בענישה שאינה כוללת רכיב של מסר, כהמלצת שירות המבחן.

השיקום שעבר הנאשם, לצד התחשבות בחומרת העבירות, בחלוקתו של הנאשם באירוע ובשאר שיקולי הענישה מוביל לכך שיטול על הנאשם עונש מסר אשר ירצה בדרך של עבודות שירות.

אשר לסוגיית הרשעה. כדי如此, פסק הדין המנחה בסוגיה זו הוא ע"פ 96/2083 כתוב נ' מדינת ישראל, נב(3)337,

אשר קבע כי הימנעות מהרשעה תיעשה במקרים יוצאי דופן שבהם אין סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרת העבירה והוא אפשרית בהצבר שני תנאים: ראשית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם ו שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה, מבלו לפגוע באופן מהותי בשיקולי עונישה אחרים.

סבירוני כי לא מתקיימים בעניינו התנאים הנדרשים להימנעות מהרשעה במקרה זה. תחיליה, לא הוכח כי הרשות הנאשם בדיון אכן תמנע את המשך העסוקתו כנהג משאית, גם לא את כניסה לאתרם מסוימים, ושיקומו יפגע קשות בשל כך. בנוסף על כן, חומרת המעשים וחילקו המרכזי ביצוע העבירות, לא מאפשרים בנסיבות אלה להימנע מהרשעה בדיון, על כל המשטמע מכך. אצ"ן, כי הדבר נכון במיוחד, לנוכח העובדה שהଉרכות בוצעו במהלך עבודתו.

נוכח האמור, אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

- 1. שלושה (3) חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, וזאת בגין ימי מעצרו, על פי חוות דעתו המעודכנת של הממונה על עבודות השירות אשר תוגש לעוני עד ליום 21.10.21.**
- 2. שלושה(3) חודשי מאסר שאוטם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה.**
- 3. פיצוי בסך 800 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. הפיצוי ישולם עד ליום 21.8.21.**
- 4. קנס בסך 1,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד יום 21.8.21.**
- 5. הנאשם מתחייב בסך של 3,000 ₪ שלא עבור על כל עבירות אלימות, וזאת במשך שנה השנה. הנאשם הבין והתחייב.**

נאשם 3

נאשם 3, ליד שנת 1996, בן 24 שנים.

הנאשם הודה בעבירות המוחוסות לו ובהתאם למටואר בתסקירות שירות המבחן בעניינו, לקח אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, במסגרת ערך חשיבה מחודשת באשר לחייו ושירות המבחן הדגיש את הצורך בעונשה אשר תחזק את ההליך השיקומי.

מתסקירת שירות המבחן עולה כי השתתפות הנאשם בקבוצה הטיפולית, הביאה לשינוי בתפיסתו והשקפותו, וסבירוני כי המאמצים שהוא נקט בהם להשתלבות ראויים לחיזוק גם בפני העונישתי, אשר יכול לו את המשך התהליך. הליך השיקום שהנאשם עבר, ההשתתפות בטיפול ותוצאותיו, מלמדים כי מדובר באחד המקרים שבהם נתונה לבית המשפט הסמכות לחרוג ממתחם העונש הולם.

עם זאת, בהתחשב בחומרת העבירות שהנאשם ביצע, עונש של שירות ל佗עלת הציבור כהמלצת שירות המבחן, לא יהלום את העבירות שהנאשם ביצע, ומושם לכך יגזר עליו עונש מאסר קצר לRICTSI בעבודות שירות, תוך חריגה ממתחם

העונש ההולם, לנוכח הлик השיקום שעבר.

נוכח האמור, עני גוזר על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

1. **50 ימי מאסר לירצוי בעבודות שירות וזאת בגין ימי מעצרו. עונש זה רוצה במלואו.**
2. **שלושה (3) חודשים מאסר אשר אותו לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל עבירה אלימות.**
3. **פיצוי כספי בסך של 800 ₪ לכל אחד מהמתלוננים אשר ישולם עד ליום 1.8.21.**
4. **קנס בסך 1,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד יום 1.8.21.**
5. **הנאשם מתחייב בסך של 3,000 ₪ שלא לעבור על כל עבירה אלימות, וזאת במשך שנה מהיום. הנאשם הבין התחייב זאת והסכים לה.**

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח تموز תשפ"א, 28 יוני 2021, בנסיבות הצדדים.